

Στη μνήμη του Steve Ellams

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Ως ιδρυτικό μέλος της Anarchist Communist Federation of North America (ACF - Αναρχικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας Βόρειας Αμερικής) θυμάμαι τον Steve Ellams πολύ καλά. Συνεργάστηκε μαζί του και στην ACF και μετά τη διάλυσή της. Λυπάμαι από την απώλειά του. Ήταν κόσμια φυσιογνωμία και ευθύς χαρακτήρας.

Για εκείνους οι οποίοι ίσως δεν ξέρουν για την ACF, ήταν η πρώτη μεταπολεμική канаδική

και βορειο-αμερικανική αναρχική κομμουνιστική ομοσπονδία με μια πολύ ισχυρή αναρχοσυνδικαλιστική προδιάθεση. Η ACF ήταν υπέρ της οργάνωσης και προσανατολισμένη στην ταξική πάλη. Εάν τα λεγόμενά μου αυτά είναι σωστά, η ACF ήταν πιθανώς η πρώτη ομοσπονδία της αμερικανικής ηπείρου που δεν οργανώθηκε με βάση «γλωσσικές ομάδες», όπως έλεγαν τότε τις ομάδες μεταναστών. Αποτελείτο δηλαδή από εργαζομένους από μια υπερπόντια χώρα που διεύθυναν την όλη τους εργασία στη μητρική τους γλώσσα.

Σήμερα ο όρος αναρχοκομμουνισμός προσδιορίζεται περισσότερο με τον «πλατφορμισμό» («platformism»), τον «ειδικό αναρχισμό» («especifico anarquismo» - κυρίως στις λατινοαμερικανικές χώρες) ή άλλες παρόμοιες ιδέες. Η ACF δεν ήταν πλατφορμιστική οργάνωση. Θα έλεγα ότι προσδιοριζόταν περισσότερο με τις

κομμουνιστικές αναρχικές ιδέες του Κροπτόκιν και τις συνδικαλιστικές ιδέες της Διεθνούς Ένωσης Εργαζομένων (IWA). Μετά από χρόνια κυριαρχίας της τάσης «κάνε το δικό σου» («do your own thing») μέσα στο βορειοαμερικανικό αναρχικό κίνημα, η ACF ήταν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, φέροντας μαζί αναρχικούς που υποστήριζαν την οργάνωση και την ταξική πάλη. Μπήκαμε σε νέα και άγνωστα ύδατα όταν αρχίσαμε αυτήν την ηπειρωτική ομοσπονδία.

Αν και αυτό το σύντομο σημείωμα δεν είναι για την ACF, είναι δύσκολο για μένα να χωρίσω δύο αναπόσπαστα μέρη μεταξύ τους. Και ήταν σε αυτή την σφαίρα δράσης στην οποία γνώρισα τον Steve και συνεργάστηκα μαζί του. Μπορώ σίγουρα να πω ότι ο Steve συμμετείχε πάντα σε κάθε αγώνα. Ήταν πάντα ενεργητικός. Εργαζόταν σκληρά και έδωσε το είναι του για να βοηθήσει στην κυκλοφορία μιας ποιοτικής (αναρχικής) εφημερίδας. Θα

μπορούσε να μιλάει ατέλειωτα, αλλά είχε και αίσθηση του χιούμορ και αυτό ήταν ένα από τα προσφιλή γνωρίσματά του. Δεν εκπλήσσομαι που ο Steve συνέχισε να εξασκεί την αγάπη του για το γράψιμο. Αν και δεν συμφωνούσα πάντα με τις απόψεις ή με το ύφος του, πιστεύω ότι ήξερε πώς να εκφραστεί. Λυπάμαι για το ότι χάσαμε την επαφή μας κατά τη διάρκεια των χρόνων που πέρασαν, αλλά αυτά τα πράγματα συμβαίνουν. Παρά την απώλεια αυτή, ήμουν ευτυχής για το ότι ο Steve ανέμιζε τη μαύρη σημαία της αναρχίας μέχρι το τέλος.

Mitch Miller

Workers Solidarity Alliance (WSA - Συμμαχία Εργατικής Αλληλεγγύης. Αμερικανική αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση, πρώην αμερικάνικο τμήμα της αναρχοσυνδικαλιστικής διεθνούς – IWA)

Stephen Ellams: αναρχικός, συγγραφέας, φιλόσοφος 1950-2005

Με μεγάλη θλίψη μάθαμε τον πρόσφατο θάνατο ενός ενεργού αναρχικού, συγγραφέα και φιλοσόφου, του Stephen (Steve) Ellams. Πέθανε ξαφνικά από καρδιακό επεισόδιο, στο Τορόντο, σε ηλικία 54 χρόνων, στις 15 Ιανουαρίου 2005.

Γεννημένος στο Λίβερπουλ της Αγγλίας. Η οικογένειά του μετανάστευσε στο Τορόντο όταν ήταν έφηβος. Η αγάπη του για το διάβασμα τον οδήγησε στην ανακάλυψη της αναρχικής σκέψης. Αυτοπροσδιορίστηκε ως αναρχοκομμουνιστής και ήταν ένας από τους ιδρυτές και συντάκτες του περιοδικού «The North American Anarchist» («Ο Βορειοαμερικανός Αναρχικός») της Anarchist Communist Federation of North America (ACF - Αναρχικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας Βόρειας Αμερικής) από τα τέλη της δεκαετίας

του '70 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80. Έγραψε αρκετά λαμπρά κύρια άρθρα με το ψευδώνυμο Lazarus Jones και αγωνίστηκε ακούραστα για την ενοποίηση του βορειοαμερικανικού αναρχικού κινήματος.

Όταν διαλύθηκε η ACF, ο Steve με άλλους συντρόφους, εξέδωσε μια άλλη αναρχική εφημερίδα στον Καναδά την «Strike» («Απεργία»), που σταμάτησε το 1985. Το 1981 εγκαταστάθηκε στο Μόντρεαλ με τη συντρόφισσά του Mado και τη μικρή τότε κόρη τους Isabella, για να εργαστεί ως εκδότης στο γνωστό εκδοτικό οίκο Black Rose Books (εκδοτικός οίκος που είναι γνωστός και στην Ελλάδα από μεταφράσεις βιβλίων του κ.λπ., ιδιοκτησίας ανάμεσα σε άλλους και του ελληνικής καταγωγής Dimitrios Roussopoulos). Στο Μόντρεαλ κάθισε από το 1981 έως το 1985 και δραστηριοποιήθηκε αρκετά στο αγγλόφωνο αναρχικό κίνημα της πόλης. Εργάστηκε ακόμα και στο περιοδικό

«Our Generation» («Η Γεννιά μας» - των ίδιων σχεδόν συντελεστών με το Black Rose Books) και εθελοντικά στο αναρχικό βιβλιοπωλείο Librairie Alternative και συμμετείχε, επίσης, σε κάθε κινητοποίηση. Όταν απολύθηκε από το Black Rose Books για μια διαμαρτυρία για τις συνθήκες εργασίας (! – και βάζω το θαυμαστικό γιατί υποτίθεται ότι το Black Rose Books ήταν και είναι ελευθεριακός εκδοτικός οίκος που έχει εκδώσει σημαντικά έργα Κροπότκιν, Μπούκτσιν και άλλα), ο Steve επέστρεψε στο Τορόντο.

Ο Steve ήταν γνωστός για το δηκτικό πνεύμα του, το χαρακτηριστικό του γέλιο, την τάση του για συζήτηση και τη συμβολή του στην ξεκάθαρη σκέψη γύρω από τα ζητήματα που αφορούν το αναρχικό κίνημα. Δεν έχασε ποτέ καμιά διαδήλωση. Πάντα έφερνε μαζί του στις διαδηλώσεις μια τεράστια μαύρη σημαία και απολάμβανε μετά μερικές μπύρες εν μέσω ολονύχτιων συζητήσεων.

Κατά τραγική ειρωνεία, κέρδισε πρόσφατα ένα χρηματικό βραβείο σε έναν λογοτεχνικό διαγωνισμό για το γράψιμο των απομνημονευμάτων του για τα τελευταία 15 χρόνια της ζωής του. Ένα μήνα αργότερα πέθανε. (Η σύντομη ιστορία του που κέρδισε το εν λόγω βραβείο θα δημοσιευθεί on-line μέσα στο 2005 στην ιστοσελίδα <http://www.veahavta.org/>).

Ο θάνατος του Steve κλόνισε όλους όσους τον γνώριζαν και τον αγάπησαν. Η κόρη του Isabella, που ζει ακόμα στο Μόντρεαλ, έχει ζητήσει εάν κάποιος έχει άρθρα, μπροσούρες, έντυπα ή επιστολές του πατέρα της (με τις υπογραφές είτε Steve Ellams είτε Lazarus Jones) να της στείλει αντίγραφά τους.

Norman Nawrocki

nawrocki@ca.inter.net

- Για να διαβάσετε τους στόχους και τις αρχές της ACF πηγαίνετε στο <http://www.anarcosnyc.net/history/history8.html>

**** Η νεκρολογία αυτή δημοσιεύτηκε στο A-Infos και μεταφράστηκε στα ελληνικά από το «Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης» στη Μελβούρνη, στις 17 Φεβρουαρίου 2005.***